

der ikke nogenjomhelst Narfag til at bibeholde den Forhøielse, som fandt Sted under saa extraordinary Omstændigheder og udtryffeligt og udelukkende var begrundet derpaa. — Tolden paa Krudt er for Diebliffet 4 $\frac{1}{2}$. Regjeringen har foreslaaet, at denne Told skulde bortfalde; men Flertallet finder ikke, at der er nogen Grund til at foretage Forandring i det Nuværende i saa Henseende. Det er ikke noget betydeligt Beløb, Tolden indbringer, kun 3,570 Rd.; men denne Afgift bringer i Øvrigt en indirekte Fordeel for Statskassen derved, at den yder Statens Krudtfabrikation en Beskyttelse, som svarer til den Beskyttelse, der vil blive tilbage for mangfoldige andre Fabrikker. Der er derfor ingen Narfag til, at Staten skal opgive den Beskyttelse, som dens Fabrikker nyde, naar den til en vis Grad lader den bestaa for de andre. Desuden finder Krudt for en stor Del Anvendelse til Luxusbrug, og der er derfor, som sagt, saa meget mindre Anledning til at ophæve Tolden paa denne Artikel. Med Hensyn til Kryderier havde Udvalget ifjor stillet Forslag om at sammendrage disse Artikler og ompostere dem paa forskjellig Maade. Det maa erkjendes, at Regjeringen har taget Hensyn til Udvalgets Forslag i saa Henseende, hvorved der vistnok er kommet et rigtigere Forhold imellem disse Artiklers Told og deres Pris. Kun havde Udvalget ifjor foreslaaet, at Tolden paa Positionen 67 burde forhøies fra 8 til 12 $\frac{1}{2}$, efter de Forandringer, der ere foretagne med Hensyn til de Artikler, som skulle henføres under denne Position. Regjeringen har nu vel optaget den af Udvalget ifjor foreslaaede Forandring med Hensyn til Positionen af disse Artikler, men har derimod ikke fulgt Udvalget med Hensyn til Toldansættelsen. Udvalgets Flertal tror derfor at burde foreslaa, at Positionen 67 skal svare 12 $\frac{1}{2}$ i Stedet for 8 $\frac{1}{2}$. — Svad Kultolden angaar, da har Regjeringen foreslaaet, at Benkul skal være fri; den har hidtil svaret en lille Told. Stenkul svarer her tillands, forskjelligt fra, hvad der er Tilfældet i saa godt som alle andre Lande, en Told, som vel ikke kan kaldes høj — hidtil har den været 7 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde — men som dog efter Flertallets Mening indeholder en Uretfærdighed, dels imod de almindelige Forbrugere, da Kul som Brændsel hører til de allerførste Livsformødenheder, og dels fordi den bør ophæves, naar Tolden paa saa mangfoldige Industriartikler nedsættes. Det er paa en vis Maade en Retfærdighed over for Industrien, naar man borttager saa meget af Beskyttelsen, som Regjeringen og Udvalget foreslaar at borttage, at Tolden paa en saa vigtig Hjælpeartikel som Kul bortfalder, og det er dette, som Udvalgets Flertals Forslag gaar ud paa. Der indvendes herimod, at Kulpriserne svinge langt mere, end Toldens Beløb andrager, nemlig 7 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde, og at Prisen paa Kul og Fragten paa Kul, det vil altsaa sige, hvad man paa Kjøben-

havns og Korsørs Toldbod maa betale for Kul, varierer flere Mark. Men det maa dog indrømmes fra alle Sider, at selv om dette er Tilfældet, hvilket det er, vil dog Prisen paa Kul til enhver Tid være 7 $\frac{1}{2}$ billigere, naar Tolden nedsættes med 7 $\frac{1}{2}$, saa at denne Nedsættelse af 7 $\frac{1}{2}$ under alle mulige Forhold vil komme Forbrugerne til Gode. Tolden for Lakritsfast har Regjeringen foreslaaet forhøiet til 4 $\frac{1}{2}$. Naar denne Forhøielse skal ske, finder Udvalget, at det vil være rigtigt at gjenneføje det Samme for denne Artikel som for forskellige andre sukkerholdige Stoffer, der under Position 142 ere satte til 4¹/₁₀ $\frac{1}{2}$; det er en aldeles forsvindende Forskjel. Der findes f. Ex. Honning og andre Artikler, som heller ikke ere Sukker, men som ere sukkerholdige, og der vil Lakritsfast vist nærmest høre hen efter den hele Ordning, som findes i Lovforslaget. — I Forbindelse med Forslaget om Galanterivarer er det foreslaaet, at Vegetøi og forskellige andre Sager skulle svare 16 $\frac{1}{2}$ i Told i Stedet for, som Regjeringen foreslaar, 12 $\frac{1}{2}$; men det er et Forslag, som staar i Forbindelse med Forslaget om Galanterivarer, og som vil følge deraf. — Jeg skal nu tillade mig at omtale et Forslag, der er stillet som Underendringsforslag til Forslag 6 i Betænkningen, og som gaar ud paa, at under Forslaget om Galanterivarer skal Tallet 131 i sidste Linie udgaa. Det er et Forslag, som jeg har stillet, og dertil knytte sig 3 andre Forslag, som senere ville komme under Behandling. Forslaget er af aldeles formel Natur, thi det vil ses, at der under Forslaget om Galanterivarer i Betænkningen findes opført en Række af andre Positioner, for hvilke Tolden skal følge af Tolden paa Galanterivarer, og mellem disse er Nr. 131, der angaar Arbejder af Suder og Skind. Imidlertid er der dertil stillet forskellige andre Underendringsforslag, som ville forandre denne Position i andre Retninger, og disse Underendringsforslag ville være afstaarne fra at komme under Behandling og Afstemning, dersom Nr. 131 blev staaende under Forslaget Nr. 6, og dette Forslag skulde blive vedtaget. Det er altsaa af denne Grund nødvendigt, at vi her optætte at afstemme over Position 131, indtil selve Positionen kommer for. — Jeg kommer nu til det betydelige Afsnit, som omhandler Manufakturvarer, og jeg skal da først bemærke, at der med Hensyn til Klædningsstykker er stillet forskellige Underendringsforslag af Udvalgets Medlemmer. For Diebliffet udgjør Tolden paa Klædningsstykker et Lillæg af 50 pCt. til Hovedstoffets Told, for saa vidt der ikke findes Silke deri, men et Lillæg af 100 pCt., dersom der findes Silke deri. Denne Lillægstold paa Klædningsstykker er af Regjeringen foreslaaet nedsat til respektive 30 og 60 pCt. Der er imidlertid enkelte Mindretal, som finde, at denne Nedsættelse er for betydelig, og Flertallet mener, at den i alt Fald er for stor, dersom et senere Underendringsforslag maatte blive vedtaget, nemlig det Forslag,